

‘Poetin begrijpt dat tijd het dodelijkste wapen is’

Posted on 6 april 2022 by David P. Goldman

door David ‘Spengler’ Goldman

> *‘Meikever, meikever, vlieg weg naar huis,*
> *Je huis staat in brand en je kinderen zijn weg.’*

De geest van kardinaal Richelieu zong het oude kinderrijmpje op de wijs van *Thank Heaven for Little Girls* met zijn Maurice Chevalier-accent. Het krakerige geluid van een oude 78 toeren-plaat zoemde door mijn oordopjes terwijl Richelieu’s avatar het liedje begeleidde door een paar stappen te tapdansen.

We stonden of, beter gezegd, zweefden in een reconstructie van het paleis van de kardinaal op het Place des Vosges in Parijs. Het was enger dan het knekelhuis van de Kartuizers diep onder de riolen van Parijs waar ik de geest van Richelieu voor het eerst had opgeroepen.

Metaverse, dat nog in de bètatest-modus verkeert, werd al geteisterd door geesten. De Oculus-headset die ik had gekregen van een softwarespecialist met een capuchon als een Capucijner monnik projecteerde het spook van Richelieu in een opgewekt 3D.

‘Pommeren is afgebrand’

‘Je weet wel, Spengler, dat het liedje afkomstig is uit de Dertigjarige Oorlog in Duitsland’, zei de geest van de kardinaal: *‘Maikäfer flieg! Der Vater ist im Krieg. Die Mutter ist in Pommerland, und Pommerland ist abgebrannt.’* Of, in jouw barbaarse taal: *‘Vlieg, meikever! Vader is in de oorlog. Moeder is in Pommeren, en Pommeren is afgebrand.’*

‘Eminentie’, stamelde ik, ‘ik ken het rijmpje, maar wat heeft het te maken met Oekraïne?’

‘Dat, Spengler, zou toch overduidelijk moeten zijn voor een krabbelaar die zo zelfverzekerd schrijft over het uitsterven van beschavingen. Amateurs als de Amerikanen denken over het elimineren van een regime. Echte kenners van macht arrangeren de eliminatie van hele gebieden. Ik begrijp Poetin; in zekere zin benijd ik hem. Toen Charles de Gaulle in 1944 naar Moskou vloog om Stalin te ontmoeten, vroeg hij zich af wat hij had kunnen presteren als hij het bevel had gehad over een land als Rusland en niet slechts over een natie als Frankrijk.’

Met een wrede blik vervolgde Richelieu: ‘Mét de halve bevolking die werd geregeerd door de Oostenrijks-Spaanse Habsburgers, die verbonden waren met katholiek Duitsland, vernietigde Frankrijk zijn vijanden in de Dertigjarige Oorlog. Stel je eens voor wat ik had kunnen doen met Rusland! De Zweden die ik omkocht verwoestten Pommeren en lieten het ontvolkt achter. Kinderen zingen er nog steeds over. Maar drie generaties later, in 1709, brak Peter de Grote de trots van Zweden bij Poltava in Oekraïne.’

‘Waarom denk je dat Poetin ooit een snelle overwinning wilde’

‘Maar eminentie’, protesteerde ik, ‘Rusland heeft het heel slecht gedaan in zijn oorlog met Oekraïne. Het is vastgelopen met grote verliezen en heeft zijn kans op een snelle overwinning gemist, en het is er slechts in geslaagd het hele Westen

tegen zich te verenigen.'

'Ik had meer van je verwacht, Spengler, dan een herhaling van de nonsens die je in de kranten leest', spoog Richelieu terug. Een gloeiende klodder ectoplasma bleef hangen aan het vizier van mijn Oculus. 'Een snelle overwinning? Echt? En waarom denk je dat Poetin ooit een snelle overwinning wilde?'

Ik stond perplex. 'Vergeeft u me mijn onbeschaamdheid, eminentie, maar als Poetin geen snelle overwinning wilde, wat wilde hij dan?'

'Tijd', zei Richelieu, 'is het ultieme wapen. Ik begreep dat, en Poetin heeft zijn les goed geleerd. Clausewitz had in het algemeen gelijk toen hij zei dat oorlog de voortzetting van politiek met andere middelen is, maar er zijn omstandigheden dat oorlog zelf de politiek is. Dit schreef Aldous Huxley in zijn boek *The Grey Eminence*, een profiel van de chef van mijn inlichtingendienst, vader Joseph de Tremblay. Huxley heeft dat tamelijk goed opgeschreven, en dat mag ook wel want hij heeft het verhaal uit de eerste hand van mij gehoord in het knekelhuis van de Kartuizers onder de riolen van Parijs:

Zelfs pasbegraven doden…

'In een memorandum over de zaken van Duitsland, dat hij in januari 1631 schreef ter instructie van de koning, drong vader Joseph erop aan het Franse beleid te richten op het systematisch uitbuiten van tijd als het dodelijkste van alle wapens in het arsenaal van de Bourbons. Voor dit doel moesten de onderhandelingen die in Regensburg waren begonnen [door vader Joseph namens de kardinaal], worden voortgezet, onophoudelijk.

Terwijl de keizerlijke Rijksdag begonnen was, kwam er vanuit alle hoeken en gaten van Duitsland een eindeloze stroom smeekbeden naar Regensburg … Daaronder bevond zich ook een groep gedelegeerden uit Pommeren. Nederig maar vasthoudend smeekten zij de keizer en de keurvorsten om acht te slaan op de ellendige toestand van hun provincie … Zeer velen waren gestorven, en wie waren blijven leven aten gras en wortels – ja, en ook jonge kinderen en zieken en zelfs pas begraven doden ….

En toch zette [vader Joseph] hier, geduldig en met een doortrapte handigheid, een beleid voort dat het lijden van de armen die hij had beloofd te dienen alleen maar

kon vergroten. Met volle kennis van wat al in Pommeren was gebeurd ging hij door een beleid te bepleiten dat de verspreiding van het kannibalisme naar andere gebieden wel moest garanderen.'

'Je huis staat in brand, je kinderen zijn weg!' kraaide de geest van Richelieu triomfantelijk. 'Twee derde van de bevolking van Pommeren kwam om. Toen de oorlog afgelopen was zag de stichter van Pruisen, Friedrich Wilhelm I, dat hij geen volk meer had, dus nodigde hij, met het Edict van Potsdam, de vervolgde Hugenoten van Frankrijk uit, alsmede Polen, de Joden van Litouwen en wie hij verder maar kon overhalen. Zijn achterkleinzoon Frederik de Grote bouwde duizend dorpen door moerassen droog te leggen en die te bevolken met 300.000 immigranten. Pommeren kreeg echt wel zijn wraak op Frankrijk, maar het kostte een eeuw om genoeg Pommerianen bij elkaar te krijgen om gewicht te krijgen.'

'Frankrijk leed net zo goed tijdens de Dertigjarige Oorlog', mompelde Richelieu, 'maar het is zeker geen toeval dat de kannibalistische heks van Hans en Grietje een Duitse, en geen Franse vrouw was.'

Jeltsin en Tsjetsjenië

Verbijsterd en verstomd stond ik in de CGI-herschepping van het paleis op het Place des Vosges. Tenslotte fluisterde ik: 'Wat gaat er gebeuren met Oekraïne?'

'Poetin zal weggaan uit Oekraïne zoals hij wegging uit Tsjetsjenië – hoewel Boris Jeltsin hiervoor een groot deel van het krediet toekomt; hij leidde de Eerste Tsjetsjeense Oorlog in 1994, toen een half miljoen van de 1,3 miljoen tellende bevolking van Tsjetsjenië werd weggevoerd, mogelijk 100.000 burgers werden gedood en het halve land werd verwoest. Mogelijk stierven nog eens 100.000 burgers – er zijn er zoveel gevlucht dat dat moeilijk te zeggen is.'

'Russische troepen maakten de hoofdstad Grozny in 1999 met de grond gelijk, tegen een hoge prijs voor henzelf. Ik vind het amusant dat Amerikaanse commentatoren Jeltsin hooghouden als een toonbeeld van democratische welwillendheid terwijl hij net zo wreed was als Poetin. Er is maar één manier om Rusland te regeren. En zijden handschoentjes horen daar niet bij.'

Afgrijzen

De kardinaal grinnikte. ‘Nu, mijn naïeve vriend, voert Poetin het bevel over Tsjetsjeense shocktroepen in Oekraïne. Poetin begrijpt ‘het systematische uitbuiten van tijd als het dodelijkste van alle wapens’. Toen de oorlog begon was Oekraïne uitgehold. Het had een van de laagste geboortecijfers ter wereld, en zijn geboortecijfer zal nog verder dalen.’

‘Twaalf miljoen Oekraïeners, de helft van de weerbare bevolking in de werkende leeftijd, verlieten het land voor de oorlog begon. Nog eens vijf miljoen zijn gevlucht. Zolang de Russische artillerie beukt op de Oekraïense steden zullen er meer vluchten. Hoevelen keren terug? Grote delen van Oekraïne zullen tot ruïnes vervallen. Eeuwenlang ingesleten Roetheense wrok tegen Russische overheersers zal in een paar oorlogsweken worden opgebruikt en wat ervoor in de plaats komt is niets dan een dof gevoel van afgrijzen.’

De kardinaal grinnikte nog steeds. ‘Het dwaze Westen denkt dat het Rusland kan insluiten en Poetin uit de macht kan zetten. Europa kan niet zonder Russische olie en Russisch gas en zal Poetin een miljard dollar per dag blijven betalen, hoe veracht hij ook mag zijn. Het dwaaste van alles is dat het Westen denkt dat de botte, wrede slijtageoorlog die Rusland aan het vechten is duidt op een falen om zijn doelen te bereiken, terwijl de oorlog zelf Poetins doel is, net zoals die het doel van vader Joseph was in Regensburg in 1630.’

Een sterke maag

‘De protestantse zaak in Duitsland stond op instorten en de overwinning van de keizer was nabij. Toch vond ik toen de middelen om de oorlog gaande te houden. Vader Joseph vleide de bondgenoot van Oostenrijk, Maximiliaan I van Beieren, net zolang tot die het ontslag eiste van de keizerlijke generalissimo Albrecht von Wallenstein.’

‘Intussen was koning Gustaaf Adolf van Zweden geland in Pommeren, met een toelage uit de Franse schatkist. De Zweden verwoestten Centraal Europa en bevochten het Oostenrijkse keizerrijk tot het in 1635 volledig uitgeput was. Toen verklaarde ik Spanje, ooit de grote landmacht van Europa, de oorlog en liet het doodbloeden.’

'U bent een monster', flapte ik eruit.

'Je vroeg mijn advies Spengler, omdat je het zelfgenoegzame gemoraliseer van de goedbedoelende mensen die deze tragedie in gang hebben gezet niet kunt verdragen, en omdat je ontzet bent door de mannen van de daad die de rotzooi opruimen die door de beoefenaren van de politiek van de deugd is achtergelaten. Als je onder het oppervlak van de geschiedenis wilt kijken – inclusief de geschiedenis die zich voor je preutse ogen ontvouwt – moet je een sterkere maag hebben.'

Naschrift David P. Goldman

Net nadat ik mijn seance met de Geest van Richelieu had gepubliceerd verscheen het volgende item op het Telegram-kanaal van Aleksander Doegin, de 'Euraziationistische' ideoloog die het dichtst in de buurt komt van een Russische nazi. De dilettanten, amateurs en goeddoeners in de westerse kanselarijen hebben geen idee waar zij mee te maken hebben.

'De NAVO zegt dat de militaire fase van het conflict in Oekraïne verre van voorbij is. Natuurlijk zal niemand Zelenski vrede laten sluiten. Oekraïne is geen subject, maar een object, terwijl het Zelenski-regiem geen actor is maar een instrument. Daarom is het noodzakelijk om rekening te houden met de bedoelingen van de vijand en de periode van de militaire fase van de operatie te benutten om de methodische vernietiging van de militaire infrastructuur van Oekraïne voort te zetten, en rekening houdend met de koers van de NAVO om het conflict te verlengen, is het raadzaam te overwegen om verder te gaan en de industriële faciliteiten in de gebieden van Oekraïne die buiten onze interesses liggen te vernietigen, en daarbij speciaal aandacht te besteden aan die objecten die Oekraïne, om voor de hand liggende redenen, niet zal kunnen herstellen. Later zal zo'n gemakkelijke gelegenheid om de deïndustrialisatie van Oekraïne te voltooien zich niet voordoen.'

Dit artikel verscheen oorspronkelijk in de *Asia Times*, 2 april 2022

Vertaling Chris Rutenfrans